

Suludung Inahan

Gardeopatra Quijano

Kang Gng. *SIMONA MARAPAO DE TAGHAP*

Mipanaw ka sa laing kinabuhi,
Inahang sulundon ug hammili ;
Gitalikdan mo ang kalibutan
Aron kang Bathala makiguban.

Ang mga anak mo nanaghilak
Sa hinanali mong pagkapulak ;
Wa ka gani makapanamilit
Sa imung panaw ngadto sa langit.

Gibiyaan mo nga nanagbakho,
Nanagdangoyngoy sa tanang gutlo,
Ang tanan nga nagmahal kanimo,
Gibiyaan hupong sa kasubo.

Mipanaw ka apan gibilin mo
Ang handumanan sa imung kaayo ;
Maluloy-on, matam-is ug batasan,
Kini dili namo hilkalimtan.

Kugihan ka ug madaginoton,
Matinguhaon ug matipigon,
Mainantuson sa kapaitan,
Mahunahunaon sa kahigalaan.

Matam-is ug maalam nga inahan ;
Sa gugma kanunay ka natingban ;
Giagak mo ang imong mga anak,
Gibantayan nga dili matumpawak.

Maayo ka kaayong motambag
Alang sa pagpatahum sa kalag,
Maayo ka usab mopasunod,
Sa mga buhat alang sa lungsod.

Sa imong panaw ngadto sa langit,
Daghan ang mibati sa kasakit,
Kay di pa unta angay kang mobiya
Kanamo dinhi niining yuta.

Layo ka na, layo na kanamo,
Dili na madungog ang tingog mo,

Apan ang manindot pagtulon-an,
Magpabilin matahum hinumduman.

Apan sud-onga ang nanagsubo,
Pamatia kining managbakho,
Nawili kanimo silang tanan
Naghilak kay imong gitalikdan!